

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 lipca 2018 roku w sprawie X P 663/15 Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi zasądził od J. F. na rzecz W. K. tytułem zadośćuczynienia kwotę 18.000 zł (osiemnaście tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 7 lipca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 7 lipca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 5.805 zł (pięć tysięcy osiemset pięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 13 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty. Ponadto w wyroku Sąd I Instancji ustalił odpowiedzialność J. F. za skutki wypadku przy pracy z dnia 26 września 2011 roku mogące ujawnić się u W. K. w przyszłości. W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone. Sąd zasądził ponadto od J. F. na rzecz W. K. kwotę 711,60 zł (siedemset jedenaście złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, nakazał pobrać od J. F. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi kwotę 3.537,51 zł (trzy tysiące pięćset trzydzieści siedem złotych i pięćdziesiąt jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych. W punkcie 1 Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.600 zł (jeden tysiąc sześćset złotych).

Apelację od powyższego wyroku złożyła w dniu 21 sierpnia 2018 roku strona pozwana, żądając zmiany zaskarżonego wyroku w części, w zakresie punktów 1,2,4,5,6 wyroku. Strona pozwana podniosła zarzuty dotyczące zarówno naruszenia przepisów prawa procesowego jak i prawa materialnego. Pełnomocnik wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania za I i II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego albo uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji oraz zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego.

W dniu 26 września 2018 roku pełnomocnik powoda złożył odpowiedź na apelację w której wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

W dniu 6 grudnia 2018 roku, podczas rozprawy apelacyjnej, pomiędzy stronami doszło do zawarcia ugody.

Postanowieniem z dnia 6 grudnia 2018 roku Sąd Okręgowy w Łodzi uchylił wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z dnia 4 lipca 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt XP 663/15 i umorzył postępowanie w sprawie Koszty procesu zostały powyższym postanowieniem przejęte na rzecz Skarbu Państwa kasy Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi.

Zgodnie z treścią przepisu art.386§3 k.p.c. jeżeli pozew ulega odrzuceniu albo zachodzi podstawa do umorzenia postępowania, sąd drugiej instancji uchyła wyrok oraz odrzuca pozew lub umarza postępowanie. Przepis art. 355 1 k.p.c. stanowi, że Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Przyczyny umorzenia postępowania skutkujące uchyleniem zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania (całego), to w szczególności cofnięcie pozwu, zawarcie ugody i następcze występowanie tych samych przeszkód, które występując już od momentu wszczęcia postępowania skutkują odrzuceniem pozwu.

Sytuacja taka zachodzi m.in. w sytuacji, kiedy strony zawierają przed Sądem ugodę – wówczas bowiem wygasa ich spór, co prowadzi z jednej strony do zbędności wyrokowania, z drugiej zaś, czyni dalsze postępowanie niedopuszczalnym, albowiem zawarcie ugody zawiera dorozumiane cofnięcie pozwu oraz dorozumiany wniosek stron o umorzenie postępowania.

Ugoda sądowa ma dwoisty charakter, łączący elementy materialnoprawne i procesowe. Jest czynnością procesową uprawnionych podmiotów, umożliwiającą wyłączenie dalszego postępowania sądowego co do istoty sprawy i

prowadzącą do umorzenia postępowania (art. 223 k.p.c. w związku z art. 203 § 4 k.p.c. i art. 355 § 1 k.p.c.). Jest też czynnością prawną (umową, ugodą w rozumieniu art. 917 k.c.). `Dopuszczalność zawarcia ugody sądowej podlega ocenie Sądu. Na podstawie art. 203 § 4 k.p.c., Sąd może bowiem

uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do

obejścia prawa. Nadto, w sprawach pracowniczych, Sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta

naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego (art. 469 k.p.c.).

Na tle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego brak jest podstaw do stwierdzenia, aby zawarta pomiędzy stronami ugoda była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa (art.203 § 4 k.p.c.). Nie wynika z niej również, aby naruszała słuszny interes pracownika, o którym mowa w art. 469 k.p.c.

Zachodzi zatem postawa do umorzenia postępowania w niniejszej sprawie, a wobec zawarcia ugody dopiero na etapie postępowania apelacyjnego – do uchylecia zaskarżonego wyroku Sądu I instancji.

Wobec wniosku pełnomocnika pozwanego i ugodzenia się stron Sąd postanowił przejąć na rzecz Skarbu Państwa kasy Sądu Rejonowego w Łodzi koszty procesu w całości mając na uwadze całokształt postępowania. Podnieść należy ,że koszty poniesione w sprawie były znaczne i wiązały się z koniecznością dopuszczenia dowodu z opinii biegłych. Ocenie w sprawie podlegał bowiem stan zdrowia powoda. Podstawą prawną rozstrzygnięcia w tym zakresie są przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j Dz. U z 2008 r poz. 300). Zgodnie z treścią przepisu art. 97 powyższej ustawy w toku postępowania w sprawach z zakresu prawa pracy o roszczenia pracownika wydatki obciążające pracownika ponosi tymczasowo Skarb Państwa. Sąd pracy w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji rozstrzyga o tych wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113, z tym że obciążenie pracownika tymi wydatkami może nastąpić w wypadkach szczególnie uzasadnionych. Natomiast przepis art. 117 powyższej ustawy stanowi ,że strony mogą w ugodzie sądowej ustalić, którą z nich i w jakiej części mają obciążać nieuiszczone koszty sądowe. Jeżeli ugoda nie stanowi inaczej, w sprawie zakończonej ugodą koszty, o których mowa w art. 113 ust. 1, ponoszą obie strony w równych częściach. Przepisy art. 113 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio. Na podstawie art. 113 ust 4 powyższej ustawy Sąd przejął koszty procesu na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia